

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 kwietnia 1975 r.

w sprawie zakresu i trybu sprawowania nadzoru i kontroli przez Główny Urząd Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o utworzeniu Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk (Dz. U. z 1946 r. Nr 34, poz. 210, z 1948 r. Nr 36, poz. 257, z 1952 r. Nr 19, poz. 114 i z 1953 r. Nr 49, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozpowszechnianie wszelkiego rodzaju druków, zapisów obrazu i słowa oraz każde publiczne wykonanie utworu z tekstem słownym albo utworu mimicznego w działalności artystycznej lub rozrywkowej podlega nadzorowi i kontroli Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk, zwanego dalej „Głównym Urzędem”, i wymaga zgody tego Urzędu.

§ 2. 1. Przepis § 1 nie dotyczy:

- 1) aktów normatywnych, druków i formularzy urzędowych,
- 2) druków przeznaczonych wyłącznie na użytek urzędów, państwowych i spółdzielczych instytucji i jednostek gospodarczych; stowarzyszeń wyższej użyteczności oraz organizacji politycznych, młodzieżowych, związków zawodowych i komitetów Frontu Jedności Narodu, z wyjątkiem gazet i czasopism (biuletynów),
- 3) druków handlowych i firmowych oraz przeznaczonych do użytku osobistego i towarzyskiego,
- 4) druków artystycznych mających charakter oryginału,
- 5) informacji wygłaszanych za pomocą radiofonii przewodowej,
- 6) prac przejściowych i magisterskich, a także prac doktorskich i habilitacyjnych wykonywanych w ilościach niezbędnych do uzyskania dyplomu, przeprowadzenia przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego w państwowej szkole wyższej, w państwowej placówce typu naukowo-dydaktycznego lub w państwowym instytucie naukowo-badawczym oraz w Polskiej Akademii Nauk i jej placówkach naukowych,
- 7) publikacji przekazanych nadzorowi i kontroli innych urzędów i instytucji w myśl odrębnych przepisów.

2. Wysokość nakładu prac, o których mowa w ust. 1 pkt 6, oraz tryb ich udostępniania ustala kierownik jednostki organizacyjnej, wymienionej w tym przepisie.

§ 3. 1. Prezes Głównego Urzędu wyłącza spod nadzoru i kontroli podręczniki szkolne i pomoce dydaktyczne w zakresie uzgodnionym z Ministrem Oświaty i Wychowania i Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

2. Prezes Głównego Urzędu może wyłączyć spod nadzoru i kontroli inne formy utrwalania i przekazywania informacji niż wymienione w § 2 ust. 1.

§ 4. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna oraz nie mająca osobowości prawnej organizacja i instytucja występująca o uzyskanie zgody na:

- 1) rozpowszechnianie druku — jest obowiązana przedstawić do kontroli tekst druku, a następnie gotowe

egzemplarze w formie przeznaczonej do rozpowszechniania,

- 2) publiczne wykonanie imprezy artystycznej lub rozrywkowej — jest obowiązana zawiadomić Główny Urząd co najmniej na 48 godzin przed generalną próbą o czasie i miejscu tej próby,
- 3) rozpowszechnianie utworów i informacji za pomocą radia, telewizji i innych urządzeń — jest obowiązana przedstawić Głównemu Urzędowi tekst utworu albo informacji lub konspekt przy transmisjach bezpośrednich.

2. Główny Urząd może zwolnić występującego o udzielenie zgody na rozpowszechnianie druku, zapisu obrazu i słowa, informacji lub na publiczne wykonanie w działalności artystycznej lub rozrywkowej utworu od obowiązku określonego odpowiednio w ust. 1.

3. Prezes Głównego Urzędu może udzielić zgody na przedstawienie tekstów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w formie maszynopisu pod warunkiem przyjęcia przez wydawcę odpowiedzialności za zgodność tekstu gotowych egzemplarzy z tekstem maszynopisu.

§ 5. Główny Urząd nie udzieli zgody na rozpowszechnianie druków, zapisów obrazu i słowa oraz na publiczne wykonanie w działalności artystycznej i rozrywkowej utworu, jeżeli byłoby ono szkodliwe dla dobra i interesów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 6. Prezes Głównego Urzędu określi szczegółowo tryb udzielania zgody, o której mowa w § 1.

§ 7. Wydawanie gazety i czasopisma wymaga zezwolenia Głównego Urzędu.

§ 8. 1. Zezwolenie na wydawanie gazety i czasopisma powinno określić w szczególności: tytuł gazety i czasopisma, wydawcę, najwyższy nakład, format, częstotliwość ukazywania się, objętość i sposób wykonania.

2. Wszelkie zmiany w stosunku do danych określonych w zezwoleniu mogą być dokonywane wyłącznie za zgodą Głównego Urzędu.

3. Główny Urząd może z przyczyn określonych w § 5 cofnąć zezwolenie na wydawanie gazety lub czasopisma.

4. Zezwolenie na wydawanie gazety lub czasopisma traci ważność:

- 1) po upływie czasu, na jaki zostało wydane,
- 2) w razie niewydawania gazety lub czasopisma przez okres jednego roku, licząc od upływu terminu, w którym powinny się ukazać.

§ 9. 1. Prezes Głównego Urzędu może pozbawić z przyczyn określonych w § 5 gazety, czasopisma i inne druki pochodzenia zagranicznego debitu komunikacyjnego, zakazując sprowadzania ich na obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w celu rozpowszechniania.

2. Gazety, czasopisma i inne druki pozbawione debitu komunikacyjnego nie mogą być przewożone przez obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, z wyjątkiem

czasopism i druków przewożonych zgodnie z umowami o tranzyście.

3. Pozbawienie debitu komunikacyjnego następuje w drodze ogłoszonego w Monitorze Polskim zarządzenia Prezesa Głównego Urzędu.

4. Prezes Głównego Urzędu może udzielić zgody na sprowadzanie i posiadanie — do celów naukowych, publicystycznych i urzędowych — gazet, czasopism i innych druków pozbawionych debitu komunikacyjnego.

§ 10. 1. Zakłady poligraficzne, urządzenia i aparaty wytwarzające publikacje i ilustracje sposobem mechanicznym, chemicznym lub innym, zakłady wytwarzające pieczętki (stemple) oraz zakłady (punkty) sprzedaży matryc — podlegają rejestracji.

2. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego oraz zarządy centralnych związków spółdzielni i organizacji społecznych, wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 2, wydadzą w uzgodnieniu z Prezesem Głównego Urzę-

du przepisy określające sposób prowadzenia rejestracji, o której mowa w ust. 1, i ewidencji sprzedaży matryc oraz określające dokumentację wykonywanych prac poligraficznych.

3. Sposób prowadzenia rejestracji, o której mowa w ust. 1, i kontroli zakładów, urządzeń i aparatów będących w posiadaniu osób fizycznych, organizacji społecznych i instytucji nie wymienionych w ust. 2 oraz zasady i tryb udzielania zgody na wykonanie pieczętek (stempli) ustali Prezes Głównego Urzędu.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 marca 1970 r. w sprawie zakresu i trybu sprawowania nadzoru i kontroli przez organy kontroli prasy, publikacji i widowisk (Dz. U. z 1970 r. Nr 6, poz. 50 i z 1972 r. Nr 41, poz. 268).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

76

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 16 kwietnia 1975 r.

w sprawie zasad wydawania pozwoleń na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie oraz doraźnego wykonywania prac projektowych.

Na podstawie art. 26 ust. 6 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pozwolenie na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie, zwane dalej „pozwoleniem”, wydaje na wniosek osób fizycznych i jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229) organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby wnioskodawcy, zwany dalej „właściwym organem”.

2. Pozwolenie wydaje się na czas nie dłuższy niż 5 lat.

§ 2. 1. Przy rozpatrywaniu wniosku o wydanie pozwolenia właściwy organ bierze pod uwagę:

- 1) dotychczasową działalność zawodową wnioskodawcy w zakresie projektowania w budownictwie,
- 2) opinię oddziału właściwego stowarzyszenia naukowo-technicznego dotyczącą działalności zawodowej ubiegającego się o pozwolenie,
- 3) zapotrzebowanie na prace projektowe dla danego terenu lub w zakresie danej specjalności i możliwość zaspokojenia tego zapotrzebowania przez działające na tym terenie państwowe i spółdzielcze jednostki projektowania oraz przez inne jednostki organizacyjne i osoby fizyczne uprawnione do wykonywania prac projektowych.

2. Osoby zatrudnione w urzędach, instytucjach oraz jednostkach gospodarki uspołecznionej nie mogą otrzymać pozwolenia na prowadzenie działalności zawodowej w zakresie projektowania w budownictwie.

§ 3. W pozwoleniu określa się zakres i rodzaj projektów, do których sporządzania ono uprawnia, oraz

obszar działalności zawodowej w zakresie projektowania w budownictwie.

§ 4. 1. Pozwolenie, o którym mowa w § 1, może dotyczyć sporządzania projektów oraz opracowań projektowych dla budownictwa, podejmowanych przez osoby fizyczne oraz przez jednostki organizacyjne nie będące jednostkami państwowymi.

2. Pozwolenie może upoważniać również do wykonywania prac projektowych dla budownictwa jednostek państwowych, jeżeli zapotrzebowanie na takie prace nie może być pokryte przez państwowe jednostki projektowania, a łączna wartość zamówienia według cen obowiązujących w państwowych jednostkach projektowania nie przekracza 20.000 zł.

3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) lub organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, nadzorujący zamawiającego, mogą odpowiednio wyrazić zgodę na podwyższenie kwoty, o której mowa w ust. 2, do 40.000 zł.

4. Przez brak możliwości pokrycia zapotrzebowania, o którym mowa w ust. 2, należy rozumieć odmowę przyjęcia zamówienia przez właściwe branżowo państwowe biuro projektów.

§ 5. Obszar działalności zawodowej w zakresie projektowania w budownictwie może obejmować teren województwa albo jego część lub miasta wyłączonego z województwa.

§ 6. 1. Właściwy organ, uprawniony do wydawania pozwoleń na wykonywanie działalności zawodowej w zakresie projektowania w budownictwie, prowadzi rejestr wydanych pozwoleń.

2. Lista osób i jednostek organizacyjnych, które są uprawnione do prowadzenia działalności zawodowej w za-